

Predposledná v CR – 18.11.2018

Boh, ktorý sprevádza

Milosť vám a pokoj od Boha nášho Otca.

2 Mojžišova 40:33-38 „*Tak Mojžiš dokončil prácu. Potom oblak zakryl svätostánok a sláva Hospodinova naplnila príbytok. Mojžiš nemohol vojsť do svätostánku, lebo na ňom spočíval oblak a sláva Hospodinova naplnila príbytok. Ale keď sa oblak zdvihol sponad príbytku, Izraelci sa na každej svojej zastávke vyberali na cestu. Ak sa však oblak nezdvihol, nepohli sa až do dňa, kým sa nezdvihol. Lebo oblak Hospodinov bol nad príbytkom vo dne, ale aj v noci bol v oblaku oheň pred očami celého izraelského domu počas celého ich putovania*“.

V dnešnej nedeli sa spájajú 3 udalosti. Je **predposledná nedeľa** v cirkevnom roku, ktorá naše oči smeruje do budúcnosti Božieho súdu a večného života. 3 nedeľa v novembri je nedeľou, keď sa **spomína na obeť dopravných nehôd** a modlí sa za pozostalých. A nakoniec si dnes aj v našom cirkevnom zbore pripomíname **100 výročie narodenia brata farára Samuela Velebného**. Všetky tieto tri udalosti spája dnešný text o Bohu, ktorý je osobný, ktorý sa stará, chráni aj vedie.

1. osobný Boh: mnohí ľudia, ktorí akceptujú, že Boh existuje, Ho vnímajú skôr ako vzdialeného, nedostupného. Lenže **Hospodin sa už od začiatku snaží byť blízkym a osobným Bohom**. Preto sa mnohokrát v Biblii píše o tom, že Boh je v strede svojho ľudu, je v ňom a pri ňom prítomný. Izraelci si nemuseli predstavovať, kde Boh je, pretože On sa rozhodol sprevádzať ich na ceste z Egypta do Kanaánu v podobe oblaku a ohňa. Z neba zaznieval aj hlas, aby vyvolený ľud vedel a vnímal, že Boh je pri nich, že ich neopúšťa a že k nim osobne hovorí.

V NZ to ešte viac dosvedčuje **Pán Ježiš Kristus, ktorý sa stal viditeľným zjavením často nekonečného a neviditeľného Boha**. *Pán Ježiš to pripomína „kto vidí mňa, vidí Otca“ (Ján 14:9) alebo „ja a Otec jedno sme“ (Ján 10:30). Tiež je to počut' z hlasu, ktorý zaznieva z neba pri Ježišom krste či premenení: „toto je môj milovaný Syn“ (Matúš 17:5). V Ježišovi Kristovi oveľa prijateľnejšie a uveriteľnejšie zaznieva Boží sľub: „nikdy ťa neopustím a nikdy sa ťa nezrieknem“ (Židom 13:5).*

Náš Boh nie je vzdialený, nedosiahnuteľný, vyvýšený. **On je Boh prítomný, blízky, doslova pri našom lakti**. Je takým aj vtedy, keď sa so strachom pozeráme na budúcnosť, o ktorej nič netušíme. On tam ide s nami. On je Boh osobný aj pri tých, ktorí niekoho na cestách stratili či strácajú. Neopúšťa

pozostalých, ale dáva im istotu svojej blízkosti. Ako osobný Boh sa Pán Ježiš javil aj pri bratovi farárovi v ťažkých časoch jeho služby, preto vedel, že ani pri vypočúvaniach, ani vo väzení, ani v nútenom odchode zo služby farára sa Boh nevzdialil, hoci človek ten pocit môže mať. **Pán Boh sa nezmenil. Je stále pri nás, pri každom osobne. A to je záruka toho, že čokoľvek sa nám deje, čokoľvek nás čaká, máme pri sebe najlepšieho Priateľa.**

2. Náš Boh je Bohom, ktorý sa stará: a možno si človek aj myslí, že Boh je a že je blízko, ale často pochybujeme o tom, či sa o nás zaujíma a stará, či Mu nie sme ľahostajní, že Mu náš hriech nebráni v opatere. Pri putovaní po púšti však **Boh ukazuje aj svoju starostlivú lásku**, keď dáva každodennú mannu, výnimočné prepelice či vodu zo skaly. **Pán Boh sa aj tam o svojich dokonalo postaral, hoci oni reptali, sťažovali sa, smútili za neslobodou. Napriek tomu všetkému sa im Hospodin predstavil ako Boh, ktorému záleží na Jeho stvorení a ktorý zabezpečuje všetky potreby ľudu a dáva aj oveľa viac.**

Skrze Pána Ježiša v NZ dostávame zaslúbenie, že sa Pán Boh, ako nebeský Otec postará o všetky naše potreby – tak telesné ako duchovné. „*Ak Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, či nám s Ním nedaroval všetko?*“ (Rímskym 8:32). *A na inom mieste čítame: „môj Boh však uspokojí všetky vaše potreby podľa svojho bohatstva v sláve Krista Ježiša“ (Filipským 4:19). V Kristovi na všetky Božie zaslúbenia dostávame kladnú odpoveď, lebo to, čo Boh zaslúbil, sa v Ježišovi realizuje. On je Sprievodcom cez deň so všetkými darmi, ale On je aj Sprievodcom v noci a svieti, aby sme videli ďalej, dopredu. Ježiš ako Život svieti a toto Jeho Svetlo je životom pre nás ľudí. Umožňuje nám žiť tu a teraz a raz aj naveky.*

Máme starostlivého Boha, ktorému záleží na našom živote. Preto nám dáva všetko, čo potrebujeme pre časnosť i večnosť. To je potešujúca správa pre budúcnosť, pretože vieme, že nikdy nebudeme strádať, že On sa o nás vždy postará. Aj na poslednom súde bude Ježiš pri nás stáť ako starostlivý starší brat. Boh sa postará a dá všetky potrebné dary pre tých, ktorí pre bezohľadnosť iných či nepozornosť svojich, stratili niekoho pri nehodách na cestách. Boh je Ten, kto sa staral a držal pri živote brata farára Velebného aj jeho rodinu, keď sa cez dobrých ľudí postaral o ich živobytie. **Ten istý Boh sa stará aj o nás. Stačí otvoriť oči a vidieť Jeho lásku, Jeho dary, Boží záujem o nás. Nikdy nám nič nebude chýbať, kým budeme mať po svojom boku svojho milujúceho Otca.**

3. Náš Boh je Bohom, ktorý chráni: rodiny, ktoré stratili svojich blízkych pri nehodách alebo aj rodina brata farára má plné právo ohradiť sa voči tejto vlastnosti Pána Boha ako Ochrancu. S mnohými ďalšími sa môžu

pýtať: kde bol Boh, keď sa stala tragédia? Nevieme odpovedať na otázku, prečo jedni sú zachránení a iní zahynú, ale keď **Hospodin povedal, že svoje deti chráni, tak to aj robí**. Možno nie vždy pre ďalší život na tomto svete, ale iste robí všetko preto, aby nás zachránil večne. Izraelci to vnímali cez oblakový či ohnivý stĺp, ktorý ich ochránil pred Egypťanmi či inokedy, keď odpočívali. Vedeli, že v Božej prítomnosti sú v bezpečí a že čokoľvek sa stane, akýkoľvek nepriateľ na nich zaútočí, oni sú pevne v Božích rukách.

Oveľa viac sa to ukazuje **v Ježišovi Kristovi, v ktorom dosahujeme spasenie a večný život, teda ochranu pred hriechom, diablom a smrťou**. *Apoštol Pavol sa pýta: „ak je Boh s nami, kto môže byť proti nám?“ (Rímskym 8:31) a na inom mieste v Biblii čítame: „nebudem sa báť. Čo mi môže urobiť človek?“ (Židom 13:6). V známom žalme sa píše: „nie, nedrieme a nespí, Ochranca Izraela. Hospodin je tvojim Ochrancam, Hospodin ti je clonou po pravici“ (Žalm 121:4-5). Toto všetko sa naplňa práve v Ježišovi Kristovi, ktorý je nielen formou zaslúbenia, ale je aj realizátorom našej ochrany, keď sa sám, dobrovoľne dal namiesto nás ukrižovať, aby nás zachránil od večného ztratenia.*

My často vidíme len to, kedy nás Boh neochránil. Ale nevidíme nespočetné množstvo situácií, v ktorých Boh zasiahol v náš prospech. Ani netušíme ako často nás ochraňuje od zlého. Nemáme totiž schopnosť to zbadat'. Ale ak Boh povedal, že kto je s Ním, je chránený ako zrenica Jeho oka, potom je to pravda. V tom sa môžeme uistiť pri pohľade do budúcnosti na tomto svete, či budúcnosti posledného súdu. Pán Boh ako Ochranca pristupuje aj k tým, ktorí smútia za stratou milovaných na cestách. A povedzme si pravdu, často sú nehody následkom ľudskej hlúposti a nepozornosti. Pán Boh bol Ochrancam aj celej rodiny Velebných, pretože hoci človek útočil, oni vyšli posilnení a ochránení pred tým najhorším, pred stratou večného života. **Kiežby sme si to aj my uvedomovali, že náš Boh je v každom nebezpečenstve s nami a že Jeho úlohou je chrániť nás v tomto svete, ale prioritou je ochrániť nás pre svet budúci.**

4. Máme Boha, ktorý nás vedie: Izraelci mali najlepšiu vtedajšiu, ale aj dnešnú navigáciu: svojho Pána. Keď stál stĺp, stáli aj oni, keď sa oblak pohol, išli dopredu aj oni. Samozrejme, že **museli byť citliví, všímaví, pozorní a napriek množstvu práce, ich zrak musel stále smerovať na Hospodinovo zjavenie**. Boli si vedomí toho, že Boh je uprostred nich, mali stály kontakt s Pánom a celú svoju pozornosť upriamovali na Neho. Ale aby boli uistení o Božom vedení, Pán Boh potvrdzoval svoju prítomnosť okrem oblaku aj zvukom trúb, ktoré nariadil Hospodin Mojžišovi zhotoviť. Pán Boh nielen ukazoval smer, ale On aj priťahoval ľudí k sebe a učil ich poslúchať Jeho volanie, Jeho hlas, Jeho slovo.

Potvrdením toho je **Pán Ježiš, ktorý je stelesneným Božím Slovom pre nás.**

Cez Nebo nás nebeský Otec oslovuje a zároveň nám ukazuje cestu. Jeho slovo je „svetlom pre moje nohy a sviecou pre naše chodníky“ (Žalm 119:105). On nás chce viesť týmto svetom a priviesť do sveta budúceho. Hoci my najradšej kráčaťme podľa seba, bez nariadení a usmernení, čo nás mnohokrát privádza na zlé cesty, pretože tým strácame spoločenstvo s Pánom. Potom sme nepoužiteľní pre službu Ježišovi v tomto svete.

V živote sa nám ľahšie kráča, ak vieme kam alebo ak nám niekto ukazuje cestu. Tak je to aj, čo sa týka našej budúcnosti na tomto svete v ústrety nebeskému kráľovstvu. S vedomím, že Boh nás vedie, by sme mali ísť aj na všetky svoje pozemské cesty, aj keď sadáme do auta. Pán Boh viedol aj brata farára Samuela Velebného aj ďalších, ktorí trpeli pre svoju vieru a službu Pánovi Ježišovi. **Božie slovo sme dostali ako dar. Treba ho čítať, počúvať aj poslúchať, aby sme ním vedení, mohli prísť do správneho cieľa. Lebo bez neho ďaleko nezájdeme.**

Nezabúdajme, že máme osobného Boha, ktorý sa o nás stará, ktorý nás chráni a ktorý nás vedie. V Ježišovi Kristovi Ho môžeme presne takto spoznávať. Amen.